

Hvorfor det er Martinus' førsteudgaver som skal genoptrykkes

Førsteudgaven er den udgave, vi med størst sikkerhed ved, at Martinus kan stå helt og aldeles inde for, med de uundgåelige fejl, den nu har, både fra ham selv, sætteren og korrekturlæserne.

De senere udgaver indeholder ændringer, men problemet er, at det ikke kan dokumenteres, hvilke af ændringerne, Martinus reelt har godkendt. Og Martinus har klart udtalt, at ingen ændringer må foretages uden hans egen personlige medvirken. Der er eksempler på, at der er udført meningsforstyrende ændringer i de senere udgaver, som ikke kan dokumenteres at være godkendt af Martinus.

Og det er i den sammenhæng, at Martinus' udtalelse om, at 'manuskriptet er den autentiske tekst' skal ses. Martinus på sine gamle dage blev klar over, at hans medarbejdere ikke helt forstod, at der absolut ikke skulle ændres i hans værk, og at der var indført ændringer uden hans godkendelse. Derfor ville Martinus markere, at han kun stod 100% inde for sit eget manuskript, som han jo selv havde skrevet på sin skrivemaskine.

Så er problemet: hvad skal udgives som den 'autoriserede' udgave.?

Her mener MI, at de skal lave en ny tekst, hvor anonyme medarbejdere på MI vælger, hvad der i tvivlstilfælde er den rigtige version i de forskellige udgaver, herunder manuskriptet. MI undervurderer, at det i mange tilfælde vil være et stærkt subjektivt valg, om der vælges den ene eller anden løsning.

Derfor vil dette stride mod loven for MIs virke, der som bekendt består i, at 'værket skal bevares uændret som det foreligger'. Det vil ifølge denne lov ikke være muligt at udgive en NY 'autoriseret' tekst, for så vil værket ikke være bevaret uændret.

At en ny tekst vil være resultatet af subjektive valg, synes MI at undervurdere, uanset hvor 'korrekt', man kan argumentere for, at den er. Det er og bliver en uoriginal tekst.

Udover de rent grammatikalske ændringer, ændrer MI også i layout, skrifttype og paginering. Hvordan kan man fx ændre pagineringsprincip fra fortløbende paginering til ny paginering i hvert bind, uden at man dermed må sige, at værket er ændret? - Naturligvis repræsenterer dette en ændring.

Og selve moderniseringen af retskrivningen mener MI heller ikke repræsenterer en ændring. Og det handler jo ikke blot om ændring fra to a'er til 'bolle-å'. Det handler også om, at Martinus altid skrev 100 procents og ikke 100 procent og 'mineralier' og ikke 'mineraler'. Og så skrev Martinus 'saftvand' og ikke 'saftevand'. - Og skal man rette fra 'medens' til 'mens'? - Hvor langt kan man gå? - Skal 'vantroende' ændres til 'vantro'?

Med alle disse ændringer er der tale om en tekst, der ikke er original, men derimod en tekst, nogle anonyme medarbejdere anno 2013 *efter deres mening* mener, er den mest korrekte.

Hvis man er en seriøs forsker, skal man kunne komme til kilden. Man vil forlange adgang til den tekst, som er så tæt på kilden som overhovedet muligt. Og det kan i dette tilfælde tilgodeses ved - som det er sket - at gøre 1. udgaven tilgængelig elektronisk og i bogform samtidig med, at man har elektronisk adgang til Martinus' eget manuskript. Med tiden burde også de efterfølgende udgaver ligge tilgængelige elektronisk, og der burde forefindes, og løbende vedligeholdes, et kommentarregister, som udmærket kunne ligge på internettet, så enkelte forskeres iagttagelser kunne blive til glæde for alle forskere.

Denne løsning er videnskabeligt set fuldt forsvarlig samtidig med, at Martinus' testamente overholdes.